

**A XXXI. Országos Tudományos
Diákköri Konferencia Állam-
és Jogtudományi Szekciójába
nevezett pályamunkák összefoglalói**

AGRÁR- ÉS SZÖVETKEZETI JOGI TAGOZAT	5
ALKOTMÁNYJOG I. TAGOZAT	13
ALKOTMÁNYJOG II. TAGOZAT	24
ALKOTMÁNYJOG III. TAGOZAT	33
ALKOTMÁNYJOG IV. TAGOZAT	43
ALKOTMÁNYJOG V. TAGOZAT	53
BÜNTETÉS-VÉGREHAJTÁSI JOG TAGOZAT	62
BÜNTETŐ (ANYAGI) JOG I. TAGOZAT	69
BÜNTETŐ (ANYAGI) JOG II. (KÜLÖNÖS RÉSZ I.) TAGOZAT	79
BÜNTETŐ (ANYAGI) JOG III. (KÜLÖNÖS RÉSZ II.) TAGOZAT	88
BÜNTETŐ ELJÁRÁSJOG TAGOZAT	97
EURÓPAI KÖZJOG TAGOZAT	108
INFOKOMMUNIKÁCIÓS JOG TAGOZAT	119
JOG- ÉS ÁLLAMBÖLCSELET I. TAGOZAT	130
JOG- ÉS ÁLLAMBÖLCSELET II. TAGOZAT	139
JOGTÖRTÉNET I. TAGOZAT	146
JOGTÖRTÉNET II. TAGOZAT	157
KÖRNYEZETVÉDELMI JOG TAGOZAT	168
KÖZIGAZGATÁSI JOG I. TAGOZAT	177
KÖZIGAZGATÁSI JOG II. TAGOZAT	187
KÖZIGAZGATÁSI JOG III. TAGOZAT	196
KRIMINALISZTIKA TAGOZAT	206
KRIMINOLÓGIA TAGOZAT	212

Kiadó: Szegedi Tudományegyetem, Állam- és Jogtudományi Kar
6720 Szeged, Tisza Lajos krt. 54.

Felelős kiadó: Prof. Dr. Szabó Imre, dékán

Szerkesztette: Bóka János

ISBN 978-963-306-200-5

A professzori élettrajzokat összeállította: Dr. Antal Tamás

A szerkesztő munkatársa: Szigeti Tamara

gían belül a biztonságpolitika, a szociológián belül az ügyvezetett katonaszociológia. Hatékony kontrollrendszer csak utóbbiak együttműködésével valósítható meg.

A titkosszolgálati tevékenység kontrolljának kérdése az 1970-es években jelent meg a nyugat-európai közgondolkodásban. Ebben az időszakban jöttek létre azok az ellenőrzéssel és irányítással kapcsolatos mechanizmusok, amelyek máig meghatározzák a kontrollrendszer intézményi képét.

A dolgozat célja annak igazolása, hogy szükség van a fegyveres szervek – köztük kiemelten a titkosszolgálatok – társadalmi ellenőrzésének rendszerére. Ennek érdekében betekintést enged a civil kontroll fogalmi meghatározásának problémájába, a mögötte húzódó elméleti kérdésekbe és a jelenlegi gyakorlatba a hazai és külföldi példákon keresztül.

MATTS KORNÉL

ELTE ÁJK

Témavezető: Dr. Papp Imre egyetemi adjunktus

AZ ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐCSOPORTOK – SZABÁLYOZÁS ÉS GYAKORLAT

A 2010-ben megalakult magyar Országgyűlés nem kisebb ambíciókkal kezdett neki munkájának, mint a hazai jogrendszer megújítása, felfrissítése, a modern, XXI. századi viszonyokhoz való alakítása.

E koncepció keretein belül született meg az új magyar alkotmány, az Alaptörvény, valamint számos, a közjogi kereteket – ha nem is alapjaiban, de vitathatatlanul – átrajzoló sarkalatos törvény is. A változások az Országgyűlés közjogi rendszerét s azon belül az országgyűlési képviselőcsoportokat sem hagyták érintetlenül. Ezen módosulások, változások nyomán követésére, feltérképezésére vállalkozik dolgozatom.

Az új Alaptörvény Országgyűlés c. alfejezetében rendelkezik a frakciókról, így döntve el a régi kérdést: az Országgyűlés, avagy a mögötte álló képviselőcsoport szerve-e a frakció? Dolgozatomban kitérek az alkotmányozás folyamataira: hogyan szabályozta a frakciókat a „rég” Alkotmány, mit javasoltak az egyes szakértők, alkotmányjogászok, politikai szereplők által összeállított tervezetek, alkotmánykonceptiók?

Vizsgálom ezen kívül az új országgyűlési törvény, s a módosult Házaszabály hatását az országgyűlési képviselőcsoportokra, így kétszem rámutatni az új, meglehetősen gyorsan megalkotott

szabályozásban lévő esetleges buktatókra, a szabályozás kapcsán esetlegesen a jövőben jelentkező működési zavarokra s ezek lehetséges megoldásaira.

A frakciókkal kapcsolatos elemzésemben bevonom egy-egy parlamenti párt képviselőcsoportjának szabályzatát is.

A rendszerváltás óta eltelt időszak parlamenti gyakorlatát nyolc – általam fontosnak, érdekesnek vélt – esetet kiragadvá igyekszem bemutatni. A parlamenti gyakorlat felvázolásánál munkám támaszkodik az Alkotmánybíróság témám szempontjából releváns határozataira is.

Célom egy olyan dolgozat megalkotása volt, mely érthető, koherens képet ad a frakciójog 2012-es módosulásairól, azonban nem csak a hatályos jogra koncentrálok, hanem igyekszik folyamatban szemlélni s bemutatni az elmúlt bő húsz esztendő frakciójoggal kapcsolatos változásait, tendenciáit, szabályozási koncepcióit. Nem pusztán az eddig megszületett tudományos felfogások számbavételére vállalkoztam munkában, hanem saját kutatómunkáival igyekszem a frakciók szabályozására hatékonyabb, a gyakorlati és alkotmányos szempontoknak jobban megfelelő szabályozási koncepciót kidolgozni.

NIKULA ISTVÁN

ELTE ÁJK

Témavezető: Dr. Papp Imre egyetemi adjunktus

PARLAMENTI JOGALKOTÁSSAL OKOZOTT KÁROK ÉS MEGELŐZÉSÜK

Így jogállamban, így hazánkban is általánosan elfogadott tétel, hogy aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Azonos módon vonatkozik ez mindenkire, vagy beszélhetünk kivételről? Olyan speciális jogállású szerv, mint az Országgyűlés, felelősségre vonható az általa hozott jogszabályok okozta káért? Bár a kérdés egyszerű, mégsem könnyű választ találni rá. Ha igen, mi alapján és pontosan milyen károkért felel? Ha nem, miért indokolt a kivétel?

A magyar bíróságok gyakran találkoznak ezzel a problémakörrel, magának a Legfelsőbb Bíróságnak is állást kellett foglalnia. Ennek ellenére az elmúlt húsz évben nem sikerült megnyugtató választ találni.

A fenti kérdésektől függetlenül, miszerint akár felel, akár nem, a magyar alkotmányos rendszernek is törekednie kell arra, hogy az Országgyűlés jogalkotásával a magyar nemzet érdekeit és a közjót szolgálja, ebből következik a garanciális minimum, hogy tevékenységével a károkozást kerülje. A parlament mellett számos alkotmányos intézményünk van, amelyek – számos felada-